

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 400

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 iunie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
81.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice	27.	— Ordonanță de urgență privind unele măsuri în domeniul cultural .....
	2–6		11–12
418.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice	587.	— Hotărâre pentru abrogarea alin. (5) al art. 215 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002 .....
	6		12
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
Decizia nr. 400 din 26 aprilie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.....	7–10	2.	— Lista partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus până la data de 14 iunie 2012 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale .....
			13–15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 din 15 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Prezenta lege nu se aplică prelucrărilor și transferului de date cu caracter personal efectuate în îndeplinirea atribuțiilor legale de structurile/unitățile M.A.I. în domeniul apărării naționale și securității naționale, în limitele și cu restricțiile stabilite de lege.”

2. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *interconectare* — operațiunea de a pune în legătură datele cu caracter personal cuprinse într-un fișier, bază de date sau sistem de evidență automat cu cele cuprinse într-unul sau mai multe fișiere, baze de date sau sisteme de evidență automate care sunt gestionate de operatori diferiți sau de către același operator, dar având scopuri diferite, similare sau corelate, după caz;

b) *semnalare* — setul de date introduse într-un sistem de evidență a datelor cu caracter personal referitoare la persoane sau bunuri la care au fost dispuse unele măsuri, în condițiile legii, în vederea realizării unui interes public, a respectării regimului liberei circulații a persoanelor și bunurilor sau a asigurării ori menținerii ordinii și siguranței publice;

c) *blocare* — marcarea unor date cu caracter personal stocate, în scopul limitării prelucrării pe viitor;

d) *atribuirea de referințe* — marcarea unor date cu caracter personal stocate, fără a avea ca scop limitarea prelucrării lor ulterioare;

e) *transformarea în date anonime* — modificarea datelor cu caracter personal, astfel încât detaliile privind circumstanțele personale sau materiale să nu mai permită atribuirea acestora unei persoane fizice identificate sau identificabile sau atribuirea să fie posibilă doar în condițiile unei investiții disproporționate de timp, costuri și forță de muncă;

f) *consimțământul persoanei vizate* — orice manifestare de voință, liberă, specifică și informată, prin care persoana vizată acceptă să fie prelucrate datele cu caracter personal care o privesc;

g) *evidență pasivă* — fișier sau bază de date cu caracter personal constituit în scopul accesării limitate și ulterior ștergerii datelor stocate din sistemul de evidență.”

3. După articolul 5 se introduc două noi articole, articolele 51 și 52, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Datele cu caracter personal se blochează atunci când există motive întemeiate să se considere că

ștergerea lor ar putea afecta drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei vizate.

(2) Datele blocate se prelucrează doar în scopul care a împiedicat ștergerea lor.

(3) Datele blocate se șterg de îndată ce nu mai sunt necesare scopului prevăzut la alin. (2).

Art. 52. — Structurile/unitățile M.A.I. prelucrează suplimentar date cu caracter personal, într-un alt scop decât cel pentru care datele au fost colectate, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) prelucrarea este compatibilă cu scopul în care au fost colectate datele;

b) scopul în care urmează a fi prelucrate suplimentar datele cu caracter personal de către structurile/unitățile M.A.I. sau entitățile cărora urmează să le fie comunicate datele se încadrează în atribuțiile sau, după caz, obligațiile ce le revin potrivit legii;

c) prelucrarea este necesară și proporțională în raport cu noul scop.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Datele cu caracter personal deținute de structurile/unitățile M.A.I. potrivit scopurilor prevăzute la art. 1 alin. (1) pot fi transferate următorilor destinatari:

a) autorităților polițienești, judiciare sau altor autorități competente din statele membre ori organismelor sau instituțiilor Uniunii Europene cu atribuții în domeniul cooperării polițienești ori judiciare în materie penală;

b) Organizației Internaționale a Poliției Criminale — Interpol sau altor instituții internaționale similare;

c) organismelor de poliție din state terțe.

(2) Transferul datelor cu caracter personal prevăzut la alin. (1) se realizează în una dintre următoarele situații:

a) există o prevedere legală expresă în legislația națională sau într-un tratat ratificat de România;

b) există prevederi legale care reglementează cooperarea polițienească sau cooperarea judiciară internațională în materie penală;

c) când transferul este necesar pentru prevenirea unui pericol grav și iminent asupra vieții, integrității corporale sau sănătății unei persoane ori a proprietății acesteia, precum și pentru combaterea unei infracțiuni grave prevăzute de lege, cu respectarea legii române.”

5. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care au fost transmise date incorecte sau neactualizate, structurile/unitățile M.A.I. au obligația să îi informeze pe destinatarii respectivelor date asupra neconformității acestora, cu menționarea datelor care au fost modificate sau, dacă este cazul, cu precizarea că datele transmise trebuie rectificate, șterse ori blocate.”

6. La articolul 8, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4)—(6), cu următorul cuprins:

„(4) În situația în care se constată că au fost transmise date cu caracter personal în mod ilegal, structurile/unitățile M.A.I. au

obligația de a-i informa pe destinatarii acestor date, cu precizarea că datele transmise trebuie șterse de îndată.

(5) În situația în care se constată că structurilor/unităților M.A.I. le-au fost transmise date cu caracter personal incorecte sau neactualizate, datele se rectifică, se șterg sau, după caz, se blochează, în condițiile legii. Dacă structurilor/unităților M.A.I. le sunt transmise în mod eronat sau ilegal astfel de date, acestea se șterg sau, după caz, se blochează de îndată. Entitatea care a transmis datele este informată cu privire la măsura adoptată și motivul adoptării acesteia.

(6) În cazul în care structurilor/unităților M.A.I. le sunt transmise, potrivit legii, date cu caracter personal nesolicitate, acestea au obligația de a verifica dacă datele sunt necesare în scopul pentru care au fost transmise. Datele care nu sunt necesare scopului se șterg sau, după caz, se blochează de îndată. Entitatea care a transmis datele este informată cu privire la măsura adoptată și motivul adoptării acesteia.”

7. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) La comunicarea datelor cu caracter personal către alte autorități sau instituții publice, entități de drept privat care își desfășoară activitatea pe teritoriul României sau în afara acestuia, ori către destinatarii prevăzuți la art. 7 alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. atenționează destinatarii asupra interdicției de a prelucra datele comunicate în alte scopuri decât cele specificate în cererea de comunicare.”

8. La articolul 9, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) La comunicarea datelor cu caracter personal potrivit alin. (1) i se indică destinatarului limitări ale prelucrării, dacă este cazul, și termene de păstrare adecvate și se precizează obligația de a șterge datele cu caracter personal transmise la expirarea termenului indicat sau, dacă este cazul, de a proceda la blocarea acestora. Termenele de păstrare comunicate nu pot depăși termenele stabilite prin prevederi legale ori, după caz, cele stabilite de structurile/unitățile M.A.I. prin reguli proprii, potrivit dispozițiilor art. 14 pentru acele categorii de date cu caracter personal pe care le dețin și urmează să facă obiectul comunicării.

(12) În cazul în care se comunică date cu caracter personal destinatarilor prevăzuți la art. 7 alin. (1) lit. a), pot fi comunicate limitări ale prelucrării doar dacă acestea sunt stabilite de lege, iar termenele de păstrare sunt cele stabilite prin prevederi legale ori, după caz, de structurile/unitățile M.A.I. prin reguli proprii, potrivit dispozițiilor art. 14.”

9. La articolul 9, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Structurile/Unitățile M.A.I. pot solicita destinatarilor prevăzuți la alin. (1), cărora le-au fost comunicate date cu caracter personal, informații cu privire la modul în care acestea au fost prelucrate.”

10. După articolul 9 se introduc cinci noi articole, articolele 91—95, cu următorul cuprins:

„Art. 91. — (1) Pentru datele cu caracter personal comunicate de către alte autorități competente sau entități de drept privat din afara teritoriului României, în cazul în care este precizat un termen de păstrare a datelor, structurile/unitățile M.A.I. au obligația de a șterge ori, după caz, de a bloca datele la expirarea termenului de păstrare a datelor indicat. În cazul în care nu este precizat un termen de păstrare a datelor, sunt aplicabile termenele de stocare a datelor cu caracter personal, stabilite pentru acele categorii de date, de către structurile/unitățile M.A.I., potrivit dispozițiilor art. 14.

(2) În cazul datelor cu caracter personal prevăzute la alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. au obligația de a verifica periodic, o dată la 3 ani, necesitatea stocării acestora.

(3) Datele cu caracter personal a căror stocare nu mai este necesară se șterg sau, după caz, se blochează, chiar dacă nu s-a împlinit termenul precizat de entitatea care le-a transmis ori cel prevăzut de regulile stabilite potrivit dispozițiilor art. 14.

(4) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică dacă la momentul expirării termenului de păstrare a datelor, indicat de autoritatea competentă sau entitatea de drept privat din afara teritoriului României, datele cu caracter personal sunt în continuare necesare pentru efectuarea de acte premergătoare în vederea începerii urmăririi penale, pentru desfășurarea urmăririi penale sau pentru executarea unei pedepse.

Art. 92. — Datele cu caracter personal comunicate de către autoritățile competente ale unui stat membru al Uniunii Europene, denumit în continuare *stat membru*, pot fi prelucrate suplimentar de către structurile/unitățile M.A.I., în alt scop decât cel pentru care au fost transmise, în una dintre următoarele situații:

a) pentru prevenirea, constatarea, cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor ori executarea pedepselor, altele decât cele pentru care au fost comunicate;

b) pentru derularea altor proceduri judiciare sau administrative direct legate de prevenirea, constatarea, cercetarea ori urmărirea penală a infracțiunilor ori executarea pedepselor;

c) pentru prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa ordinii și siguranței publice;

d) în orice alt scop, cu consimțământul prealabil al statului membru care transmite sau cu consimțământul persoanei vizate, potrivit legii.

Art. 93. — (1) Datele cu caracter personal comunicate de către autoritățile competente ale unui alt stat membru pot fi transferate de structurile/unitățile M.A.I. către autorități competente dintr-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, denumit în continuare *stat terț*, sau către organisme internaționale, numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) se impune pentru prevenirea, constatarea, cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor ori executarea pedepselor;

b) datele cu caracter personal sunt comunicate organismului internațional ori autorității statului terț competente în prevenirea, constatarea, cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor sau pentru executarea pedepselor;

c) există acordul statului membru care a comunicat datele pentru transfer;

d) statul terț sau organismul internațional în cauză asigură un nivel corespunzător de protecție pentru prelucrarea de date urmărită.

(2) Datele cu caracter personal pot fi comunicate în condițiile prevăzute la alin. (1), fără acordul statului membru, numai dacă transferul de date este strict necesar pentru prevenirea unui pericol grav și iminent la adresa ordinii și siguranței publice a unui stat membru ori a unui stat terț sau a intereselor fundamentale ale unui stat membru, iar acordul prealabil nu poate fi obținut în timp util.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), unitatea/structura M.A.I. care efectuează comunicarea de date cu caracter personal are obligația de a informa de îndată autoritatea competentă din statul membru care a furnizat datele.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. d), datele cu caracter personal pot fi comunicate către autoritățile competente dintr-un stat terț sau către organismele internaționale, cu respectarea dispozițiilor art. 30 lit. d) ori e) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 94. — (1) Datele cu caracter personal comunicate de către autoritățile competente ale unui alt stat membru pot fi transferate către entități de drept privat dintr-un stat membru,

altul decât cel care a furnizat datele, numai dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) autoritatea competentă din statul membru care a comunicat datele și-a dat acordul pentru efectuarea prelucrării;

b) niciun interes specific legitim al persoanei vizate nu împiedică transmiterea;

c) în situații specifice, comunicarea este esențială pentru autoritatea competentă care transmite date unei entități private.

(2) Cazurile specifice pentru care se consideră îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. c) sunt determinate de următoarele situații:

a) îndeplinirea unei obligații prevăzute de lege în sarcina entității private;

b) prevenirea, constatarea, cercetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor ori executarea pedepselor;

c) prevenirea unui pericol iminent și grav la adresa ordinii și siguranței publice;

d) prevenirea unei vătămări grave a drepturilor persoanei.

(3) Structurile/Unitățile M.A.I. au obligația de a informa entitățile de drept privat cărora le sunt comunicate datele potrivit alin. (1) cu privire la scopurile pentru care, în mod exclusiv, pot fi utilizate datele cu caracter personal comunicate.

Art. 9⁵. — La cerere, structurile/unitățile M.A.I. informează autoritățile competente ale unui alt stat membru care au transmis date cu caracter personal cu privire la modul în care acestea au fost prelucrate, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării.”

11. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În scopul prevăzut la alin. (1), interconectarea sistemelor de evidență a datelor cu caracter personal sau a mijloacelor automate de prelucrare a datelor cu caracter personal, constituite potrivit art. 2, se poate realiza și cu sistemele de evidență ori cu mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal deținute de alți operatori, autorități și instituții publice naționale.”

12. La articolul 10, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Interconectările prevăzute la alin. (1) și (2) sunt posibile numai cu acordul prealabil al Autorității naționale de supraveghere. În cazul obținerii acordului prealabil, structura/unitatea M.A.I. notifică prelucrarea Autorității naționale de supraveghere, în condițiile prevăzute la art. 3.

(2²) În scopul prevăzut la alin. (1), interconectarea sistemelor de evidență a datelor cu caracter personal sau a mijloacelor automate de prelucrare a datelor cu caracter personal, constituite potrivit art. 2, se poate realiza și cu sistemele de evidență sau cu mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal deținute de alți operatori, entități de drept privat.”

13. La articolul 10, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Interconectările prevăzute la alin. (2²) sunt permise numai în cazul efectuării actelor premergătoare, al urmării penale sau al judecării unei infracțiuni în baza unei autorizări emise de procurorul competent să efectueze ori să supravegheze, într-un caz determinat, efectuarea actelor premergătoare sau urmărirea penală ori, în cazul judecării unei infracțiuni, de judecătorul anume desemnat de la instanța căreia îi revine competența de a judeca fondul cauzei pentru care sunt prelucrate datele respective.”

14. La articolul 10, alineatul (5) se abrogă.

15. După articolul 10 se introduc cinci noi articole, articolele 10¹—10⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) În cazul activităților de prevenire a infracțiunilor, de menținere și de asigurare a ordinii publice, sistemele de evidență a datelor cu caracter personal sau mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal, constituite potrivit art. 2, pot fi interconectate cu:

a) Registrul național de evidență a persoanelor;

b) Registrul național de evidență a pașapoartelor simple;

c) Registrul național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate.

(2) În cazul activităților prevăzute la alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. pot interconecta sistemele de evidență a datelor cu caracter personal sau, după caz, mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care le dețin pentru scopuri similare ori corelate.

(3) Interconectările prevăzute la alin. (1) și (2) se notifică Autorității naționale de supraveghere prin modificarea/completarea notificării sau depunerea unei noi notificări.

(4) În cazul activităților prevăzute la alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. pot interconecta sistemele de evidență a datelor cu caracter personal sau, după caz, mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care le dețin pentru scopuri diferite, numai cu acordul prealabil al Autorității naționale de supraveghere. În cazul obținerii acordului, structurile/unitățile M.A.I. notifică prelucrarea datelor Autorității naționale de supraveghere prin modificarea/completarea notificării sau depunerea unei noi notificări.

(5) Dispozițiile alin. (1)—(4) sunt aplicabile și în cazul activităților de control la frontieră, executate, în condițiile legii, de structura specializată a M.A.I. care impun interconectarea sistemelor de evidență a datelor cu caracter personal sau a mijloacelor automate de prelucrare a datelor cu caracter personal, constituite potrivit dispozițiilor art. 2.

Art. 10². — (1) Structurile/Unitățile M.A.I. pot configura sistemele de evidență a datelor cu caracter personal sau, după caz, mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal pe care le dețin pentru scopuri corelate sau diferite, astfel încât semnalările cu privire la persoane sau bunuri să fie accesibile în orice sistem ori mijloc de prelucrare.

(2) Sistemele de evidență a datelor cu caracter personal sau, după caz, mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal deținute de structurile/unitățile M.A.I. se configurează astfel încât niciun utilizator să nu aibă acces decât la datele cu caracter personal strict necesare desfășurării atribuțiilor de serviciu. Structurile/Unitățile M.A.I. au obligația de a stabili categoriile de date la care are acces fiecare utilizator, în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Art. 10³. — (1) În cazul sistemelor de evidență constituite potrivit scopurilor prevăzute la art. 1 alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. pot permite autorităților, instituțiilor sau organizațiilor prevăzute la art. 7 accesul direct la sistemele gestionate, doar în condiții care să asigure securitatea datelor cu caracter personal, în următoarele situații:

a) în baza unui tratat ratificat de România;

b) în cadrul activității de cooperare polițienească și judiciară în materie penală efectuată în cadrul Uniunii Europene.

(2) Prelucrările efectuate potrivit alin. (1) se notifică Autorității naționale de supraveghere în condițiile art. 3.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile, instituțiile sau organizațiile prevăzute la art. 7 se permite doar pentru scopul stabilit prin tratat ori, după caz, printr-un instrument juridic al Uniunii Europene.

Art. 104. — (1) În situațiile prevăzute la art. 10 alin. (1), structurile/unitățile M.A.I. dispun măsurile necesare pentru ca toate prelucrările de date cu caracter personal să fie înregistrate în sistem într-un fișier de acces, în scopul monitorizării legalității efectuării prelucrărilor.

(2) Sistemele de evidență sau mijloacele automate de prelucrare a datelor cu caracter personal gestionate de către structurile/unitățile M.A.I. trebuie să fie configurate astfel încât să genereze fișierele de acces și în situația în care structurilor/unităților M.A.I. li se permite accesul direct în sistemele de evidență gestionate de autoritățile, instituțiile sau organizațiile prevăzute la art. 7.

(3) Fișierele de acces trebuie să cuprindă cel puțin data, ora exactă, motivul prelucrării, datele de identificare a autorității, instituției sau, după caz, a organizației care a efectuat prelucrarea, precum și codul de identificare a utilizatorului care a efectuat prelucrarea. Dacă este cazul, fișierele de acces pot conține și datele cu caracter personal care au făcut obiectul prelucrării.

(4) Fișierele de acces pot fi utilizate doar în scopul verificării legalității prelucrării sau pentru asigurarea securității datelor cu caracter personal.

Art. 105. — La cerere, structurile/unitățile M.A.I. comunică, în termen de 15 zile, autorităților competente în domeniul protecției datelor cu caracter personal din afara teritoriului României, înregistrările referitoare la prelucrările efectuate în sistemele de evidență gestionate de entitățile din statul a cărui autoritate a formulat cererea.”

16. La articolul 11, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) În situația în care structurile/unitățile M.A.I. nu pot da curs cererilor formulate în exercitarea dreptului de intervenție în scopul rectificării, ștergerii ori, după caz, blocării datelor cu caracter personal, transmit persoanei vizate un răspuns scris în care sunt menționate motivele care stau la baza imposibilității soluționării solicitării, precum și faptul că aceasta are dreptul de a se adresa Autorității naționale de supraveghere sau, după caz, instanței de judecată.”

17. După articolul 11 se introduc patru noi articole, articolele 111—114, cu următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) În cazul în care structurile/unitățile M.A.I. formulează cereri pentru comunicarea datelor cu caracter personal adresate unor autorități competente ori entități de drept privat din afara teritoriului României, pot solicita ca persoana vizată să nu fie informată cu privire la prelucrare numai dacă sunt aplicabile dispozițiile art. 11 alin. (2). La încetarea motivelor pentru care s-a formulat o astfel de solicitare, structurile/unitățile M.A.I. informează în scris autoritatea competentă ori entitatea de drept privat din afara teritoriului României cu privire la faptul că persoana vizată, ale cărei date cu caracter personal au fost comunicate, poate fi informată cu privire la această prelucrare.

(2) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru solicită, cu ocazia comunicărilor de date cu caracter personal de către structurile/unitățile M.A.I., ca persoana vizată să nu fie informată, structurile/unitățile M.A.I. dispun informarea persoanei vizate doar cu consimțământul autorității competente solicitante.

Art. 112. — În situația în care cererea persoanei vizate în contextul prelucrării datelor cu caracter personal se referă la o prelucrare efectuată de către o autoritate competentă ori entitate de drept privat din afara teritoriului României în sistemele de evidență gestionate de structurile/unitățile M.A.I., prin derogare de la prevederile art. 13 alin. (3), ale art. 14 alin. (3) și ale art. 15 alin. (4) din Legea nr. 677/2001, cu modificările și completările

ulterioare, i se răspunde solicitantului cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data primirii cererii. În acest termen, structurile/unitățile M.A.I. solicită informații autorității competente ori entității de drept privat din afara teritoriului României care a efectuat prelucrarea.

Art. 113. — (1) În cazul în care exactitatea unor date cu caracter personal este contestată de persoana vizată, iar exactitatea sau inexactitatea datelor respective nu se poate stabili cu certitudine, acestora li se pot atribui referințe. La cererea persoanei vizate, atribuirea de referințe este obligatorie.

(2) Datele cu caracter personal cărora le-au fost atribuite referințe nu pot fi comunicate decât în scopul stabilirii corectitudinii acestora.

(3) Referințele atribuite potrivit alin. (1) pot fi înlăturate în unul dintre următoarele cazuri:

a) la solicitarea ori cu acordul persoanei vizate, atunci când exactitatea sau, după caz, inexactitatea datelor cu caracter personal a fost stabilită;

b) atunci când există o hotărâre a instanței de judecată sau autorizarea Autorității naționale de supraveghere.

Art. 114. — (1) Structurile/Unitățile M.A.I., în calitate de operatori, răspund pentru prejudiciul cauzat persoanei vizate în urma unei prelucrări de date cu caracter personal, chiar și în situația în care prejudiciul a fost cauzat prin prelucrarea, în condițiile legii, a unor date cu caracter personal inexacte furnizate de o autoritate competentă a unui stat membru.

(2) În situația în care structurile/unitățile M.A.I. sunt obligate, în condițiile legii, la plata unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate persoanei vizate ca urmare a prelucrării unor date cu caracter personal inexacte furnizate de o autoritate competentă a unui stat membru, acestea sunt obligate să dispună măsurile necesare pentru recuperarea sumelor plătite ca despăgubire de la autoritatea care a furnizat datele respective.

(3) Pentru a se asigura îndeplinirea obligației prevăzute la alin. (2), structurile/unitățile M.A.I., care au plătit despăgubiri pentru prejudiciile cauzate persoanei vizate ca urmare a prelucrării unor date cu caracter personal inexacte, informează autoritatea competentă din statul membru care a furnizat aceste date și solicită rambursarea sumei plătite ca despăgubire. Cu această ocazie, structurile/unitățile M.A.I. comunică faptul că prejudiciul a fost cauzat exclusiv ca urmare a prelucrării, în condițiile legii, a datelor inexacte furnizate de autoritatea competentă din statul membru, și nu din culpa structurii/unității M.A.I. care a primit datele cu caracter personal, și anexează documente din care să rezulte:

a) că structura/unitatea M.A.I. a fost obligată la plata despăgubirii pentru prejudiciile cauzate persoanei vizate și că a plătit o sumă de bani;

b) că datele cu caracter personal ale persoanei vizate provin de la această autoritate competentă din statul membru;

c) datele de identificare a contului în care urmează a fi virate sumele de bani.

(4) În situația în care structurilor/unităților M.A.I. li se solicită, de către autorități competente din statele membre, rambursarea unor sume plătite de acestea ca despăgubiri pentru prejudicii cauzate persoanelor vizate ca urmare a prelucrării unor date cu caracter personal inexacte furnizate de structurile/unitățile M.A.I., înainte de plata sumelor solicitate, structurile/unitățile M.A.I. trebuie să verifice dacă:

a) prejudiciul a fost cauzat exclusiv ca urmare a prelucrării datelor inexacte furnizate în condițiile indicate de structura/unitatea M.A.I., și nu din culpa autorității competente solicitante;

b) solicitarea este însoțită de documente din care să rezulte că autoritatea competentă din statul membru a fost obligată la plata despăgubirii pentru prejudiciile cauzate persoanei vizate ca urmare a furnizării de către structurile/unitățile M.A.I. a unor informații inexacte și a că plătit o sumă de bani.”

18. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Datele cu caracter personal stocate în îndeplinirea activităților prevăzute la art. 1 alin. (1) se șterg sau se transformă în date anonime atunci când nu mai sunt necesare scopurilor pentru care au fost colectate ori, după caz, se blochează, în condițiile legii. În situații justificate, datele pot fi trecute în evidență pasivă și stocate, pentru o perioadă care nu poate fi mai mare decât termenul de stocare stabilit inițial potrivit scopului în care au fost colectate.”

19. După articolul 15 se introduce următoarea mențiune:

„★

Prezenta lege transpune în legislația națională Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 13 iunie 2012.
Nr. 81.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor
cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului
Administrației și Internelor în activitățile de prevenire,
cercetare și combatere a infracțiunilor, precum
și de menținere și asigurare a ordinii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 12 iunie 2012.
Nr. 418.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 400

din 26 aprilie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice

Petre Lăzăroiu — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Cristina Teodora Pop — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.475/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 418D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 430D/2012, nr. 486D—498D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 4.468/40/2011, nr. 6.548/40/2011, nr. 6.141/40/2011 și nr. 6.823/40/2011, nr. 4.110/40/2011, nr. 4.473/40/2011, nr. 7.323/40/2011, nr. 4.105/40/2011, nr. 3.990/40/2011, nr. 3.991/40/2011, nr. 4.471/40/2011, nr. 4.109/40/2011, nr. 6.589/40/2011 și nr. 4.111/40/2011 ale Tribunalului — Secția civilă, precum și în Dosarul nr. 485D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.440/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 430D/2012 și nr. 485D—498D/2012 la Dosarul nr. 418D/2012.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 430D/2012 și nr. 485D—498D/2012 la Dosarul nr. 418D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținere a practicii Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 noiembrie 2011, 14 decembrie 2011, 5 ianuarie 2012, 9 ianuarie 2012, 31 ianuarie 2012 și 1 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.475/40/2011, nr. 4.468/40/2011, nr. 6.548/40/2011, nr. 6.141/40/2011, nr. 6.823/40/2011, nr. 7.440/40/2011, nr. 4.110/40/2011, nr. 4.473/40/2011, nr. 7.323/40/2011, nr. 4.105/40/2011, nr. 3.990/40/2011, nr. 3.991/40/2011, nr. 4.471/40/2011, nr. 4.109/40/2011, nr. 6.589/40/2011 și nr. 4.111/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său, precum și a prevederilor art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze având ca obiect plata diferenței dintre salariul convenit conform contractelor individuale de muncă și salariul efectiv încasat în perioada iulie 2010—decembrie 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în dosarele nr. 418D/2012, 430D/2012 și 485D—488D/2012, se susține că textele criticate încalcă dreptul de proprietate asupra salariului și a celorlalte drepturi bănești prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, ce reprezintă bunuri conform dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fără a exista una dintre cauzele prevăzute la art. 53 din Constituție, stabilind o diminuare *sine die* a acestor drepturi și fără acordarea unor despăgubiri proporționale. Se arată că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, salariul este o componentă a dreptului la muncă, reprezentând contraprestația angajatorului în raport cu munca efectuată, și că diminuarea acestuia, prin textele criticate, încalcă dispozițiile constituționale ale art. 53. Se susține, totodată, că prevederile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și a art. 1 din Legea nr. 285/2010 încalcă dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din Protocolul adițional la Convenție. Sunt invocate, în acest sens, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 noiembrie 2002, 28 septembrie 2004, 8 noiembrie 2005 și 23 octombrie 2007, pronunțate în cauzele *Buchen împotriva Cehiei*, *Kopecky*

împotriva Slovaciei, Kechko împotriva Ucrainei și Cazacu împotriva Moldovei. Se arată, de asemenea, că dispozițiile Legii nr. 118/2010 sunt neconstituționale și sub aspect extrinsec, întrucât adoptarea acesteia s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la promulgarea legilor, respectiv a dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și cu cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților. Se afirmă astfel că Legea nr. 118/2010 a fost promulgată în ziua în care a fost adoptată, fără ca proiectul acesteia să fi fost depus, anterior datei promulgării, la Secretariatul General al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și fără să fi fost comunicat Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, în vederea exercitării de către aceste autorități, într-un termen de două zile, a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, conform prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Se face trimitere, în susținerea acestui demers, la deciziile Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010 și nr. 1.221 din 5 octombrie 2010.

Tribunalul Botoșani—Secția civilă, în dosarele nr. 418D/2012, 430D/2012 și 485D—488D/2012, apreciază că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 sunt constituționale. Sunt invocate deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, nr. 874 din 25 iunie 2010, nr. 975 din 7 iulie 2010 și nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă, în dosarele nr. 489D—498D/2012, apreciază că dispozițiile Legii nr. 118/2010 sunt neconstituționale extrinsec, încălcând prevederile art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2), art. 146 și art. 147 alin. (2) din Constituție. Se arată astfel că Legea nr. 118/2010 a fost adoptată fără respectarea procedurii de legiferare, prin nedeplinerea proiectului adoptat de Parlament la Secretariatul General al Camerei Deputaților și prin netrimiteria acestuia Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, pentru formularea unor eventuale obiecții de neconstituționalitate, așa cum prevăd dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. De asemenea, instanța susține că legea criticată a fost promulgată de către Președintele României în ziua adoptării, cu nerespectarea termenului de protecție de două zile prevăzut de același alin. (2) al art. 15. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată de autorul excepției cu privire la prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010, instanța apreciază că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului susține că textele criticate sunt constituționale, arătând că în situații economice grave, de natură să afecteze întregul sistem economic și financiar al statului, legiuitorul are dreptul, dar și obligația să adopte, în mod temporar, măsuri de reducere a salariilor întregului personal plătit din fonduri publice. De asemenea, se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, nr. 874 din 25 iunie 2010 și nr. 1.655 din 28 decembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile procurorului, dispozițiile legale criticate,

raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 și prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010. Din analiza notelor scrise ale autorului excepției, Curtea reține că, în realitate, acesta critică dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său, precum și prevederile art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, asupra cărora instanța de contencios constituțional urmează a se pronunța.

Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 din Legea nr. 118/2010: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010: „(1) *Se reduce cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora:*

[...]

b) *drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare”;*

— Art. 1 din Legea nr. 285/2010: „(1) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(2) *Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut, solda lunară brută/salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

(3) *Cuantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*

(4) *Cuantumul soldei de grad/salariului gradului profesional, al soldei de comandă/salariului de comandă, precum și cuantumul gradațiilor, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.*

(5) În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.”

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 147 alin. (2) cu privire la deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate și art. 1 — *Protecția proprietății* din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, deși textele criticate au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2011, acestea continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, și Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011), urmează a analiza constituționalitatea acestora.

II. Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, Curtea a reținut prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, că natura juridică a termenului de două zile prevăzut la art. 18 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, prin aceeași decizie, Curtea a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi realizat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut la art. 146 lit. a) din Constituție. Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării. Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional. Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței

emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii. De altfel, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, anterior referită, Curtea a arătat că, indiferent de forma de exercitare a controlului de constituționalitate pe cale *a priori* sau *a posteriori*, acesta se va putea realiza, întotdeauna, numai prin respectarea strictă a Legii nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și a dispozițiilor regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului de către autoritățile publice implicate, lipsirea de substanță a uneia dintre cele două forme de control constituțional fiind de neconceput într-un stat de drept, ceea ce demonstrează clar că respectarea termenului de două zile este o obligație a autorităților publice implicate în procedura de promulgare, fiind deci o condiție exterioară legii. Nu în ultimul rând, Curtea a reținut că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului și nu decretul de promulgare sau modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

III. Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității intrinseci a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar prin deciziile nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011.

Cu acele prilejuri, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010, statuând, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă, ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal

bugetar în același cuantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Totodată, prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011, Curtea a arătat că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%. O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acel prilej, Curtea a reținut că menținerea în anul 2011 a restrângerilor salariale potrivit prevederilor Legii nr. 285/2010 nu contravine dispozițiilor constituționale ale art. 53.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterior referite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. Curtea observă că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011. Totodată, în Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11, *Felicia Mihăieș și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 17—20, aceeași instanță europeană, referitor la reducerea cu 25% a

drepturilor salariale ca urmare a aplicării prevederilor Legii nr. 118/2010, a arătat că măsurile criticate de reclamantși nu i-au determinat pe aceștia să suporte o sarcină disproporționată și excesivă, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de articolul 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție și că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între interesele generale ale colectivității și cele individuale ale cetățeanului.

În consecință, Curtea nu poate reține încălcarea textelor constituționale și a celor din actele internaționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate.

Referitor la constituționalitatea dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, Curtea reține că drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, la care textele criticate fac trimitere, nu sunt drepturi de natură constituțională, legiuitorul având o marjă de apreciere mult mai mare în reglementarea lor, și că, în privința diminuării acestor drepturi, nu sunt incidente dispozițiile art. 53 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, Curtea a reținut că sporurile, premiile și alte stimulente, acordate demnitarilor și altor salariați prin acte normative reprezintă drepturi salariale suplimentare, iar nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Diferențierea indemnizațiilor și a salariilor de bază pentru demnitari și alți salariați din sectorul bugetar este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de importanța și complexitatea diferitelor funcții. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. (A se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, Decizia nr. 693 din 17 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 noiembrie 2006, Decizia nr. 728 din 24 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 12 decembrie 2006, sau Decizia nr. 207 din 17 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 10 martie 2009).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010, precum și ale art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.475/40/2011, nr. 4.468/40/2011, nr. 6.548/40/2011, nr. 6.141/40/2011, nr. 6.823/40/2011, nr. 7.440/40/2011, nr. 4.110/40/2011, nr. 4.473/40/2011, nr. 7.323/40/2011, nr. 4.105/40/2011, nr. 3.990/40/2011, nr. 3.991/40/2011, nr. 4.471/40/2011, nr. 4.109/40/2011, nr. 6.589/40/2011 și nr. 4.111/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 aprilie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri în domeniul cultural

Având în vedere necesitatea consolidării și amplificării, sub diferite forme, a relațiilor culturale cu comunitățile românești de peste hotare, în scopul păstrării și perpetuării identității naționale, deziderat de o importanță deosebită în contextul fenomenului de globalizare, inclusiv culturală,

reținându-se că atingerea acestui scop impune exercitarea controlului parlamentar în privința organizării și funcționării Institutului Cultural Român, prin intermediul Senatului României, în calitate de Cameră decizională pentru adoptarea proiectelor de legi și propunerilor legislative în domeniul politicii externe, în cadrul căreia funcționează comisii permanente în acest domeniu, precum Comisia pentru politică externă, Comisia pentru afaceri europene și Comisia Românilor de Pretutindeni,

luându-se în considerare necesitatea cheltuirii banului public, de către Institutul Cultural Român, în condiții de deplină legalitate, cu evitarea oricăror nereguli financiar-contabile, de genul celor evidențiate, în timp, de către rapoartele Curții de Conturi a României,

având în vedere dispozițiile art. 116 din Constituția României, republicată, care reglementează structura administrației publice centrale, respectiv ministerele, organizate în subordinea Guvernului, și alte organe de specialitate care se pot organiza în subordinea Guvernului ori a ministerelor sau ca autorități administrative autonome,

ținând cont de dispoziția generală de la art. 111 alin. (1) din Constituție, potrivit căreia Guvernul și celelalte organe ale administrației publice sunt supuse controlului parlamentar,

reținându-se necesitatea respectării cadrului constituțional prin reorganizarea ca autoritatea administrativă autonomă, cu personalitate juridică, și trecerea Institutului Cultural Român sub controlul parlamentar,

luând în considerare faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va duce, pe de o parte, la prelungirea efectelor profund negative ale unor stări de lucruri care tind să afecteze, cu titlu de permanență, sentimentul de apartenență la națiunea română a celor stabiliți, vremelnici, în alte state, iar, pe de altă parte, la menținerea unor disfuncționalități referitoare la modul de organizare și la funcționarea Institutului Cultural Român,

în considerarea faptului că elementele prezentate vizează interesul public, astfel încât acestea constituie o situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Institutul Cultural Român, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, sub autoritatea Președintelui României, se reorganizează ca autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, sub control parlamentar.

Art. II. — Legea nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 23 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Institutul Cultural Român, denumit în continuare *Institutul*, este organizat și funcționează ca autoritate administrativă autonomă, cu personalitate juridică, sub control parlamentar.”

2. La articolul 6, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul de conducere este condus de președintele Institutului și are următoarea componență:

- președintele Institutului;
- un membru desemnat de Președintele României;
- un membru desemnat de primul-ministru;
- un secretar de stat desemnat de ministrul afacerilor externe, prin ordin;
- un secretar de stat desemnat de ministrul culturii și patrimoniului național, prin ordin;
- un secretar de stat desemnat de ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului, prin ordin;

— președintele Academiei Române sau un vicepreședinte desemnat de acesta;

— 14 membri numiți de plenul Senatului, cu votul majorității senatorilor prezenți, dintre care 7 membri la propunerea asociațiilor și uniunilor de creatori și 7 membri la propunerea Biroului permanent al Senatului.”

3. La articolul 6, alineatul (4) se abrogă.

4. La articolul 8, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Convocarea ședințelor extraordinare ale Consiliului de conducere se poate face la cererea Biroului permanent al Senatului României, a președintelui Institutului sau a unei pătrimi din numărul total al membrilor. Convocarea se face nominal, prin orice mijloc de comunicare, precizându-se ordinea de zi, data, ora și locul desfășurării.”

5. La articolul 12, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Conducerea operativă a Institutului este asigurată de un președinte, cu rang de secretar de stat, ajutat de 2 vicepreședinți, cu rang de subsecretari de stat, numiți și revocați în/din funcție de plenul Senatului, cu votul majorității senatorilor prezenți, la propunerea Biroului permanent al Senatului. Mandatul vicepreședinților este de 4 ani, cu posibilitatea de a fi reînnoit. Funcția de vicepreședinte al Institutului este incompatibilă cu calitatea de membru al unui partid politic.”

6. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Numărul maxim de posturi pentru Institut este de 184, exclusiv demnitarii.”

Art. III. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, plenul Senatului va numi conducerea operativă a Institutului, precum și membrii

Consiliului de conducere a căror desemnare este de competența sa, conform dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 356/2003 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Cultural Român, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse de prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Mircea Diaconu

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul afacerilor externe,

Andrei Marga

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 13 iunie 2012.

Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

pentru abrogarea alin. (5) al art. 215 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, alineatul (5) al articolului 215 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Daniel Chițoiu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ovidiu Ioan Silaghi

Președintele Autorității

pentru Valorificarea Activelor Statului,

Marius Lucian Obreja

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

București, 13 iunie 2012.

Nr. 587.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

LISTA

partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și a candidaților independenți pentru care a fost depus până la data de 14 iunie 2012 raportul detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale, conform art. 38 alin. (1) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale

1. PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL
2. ALIANȚA DE CENTRU — DREAPTA PNL-PC
3. MIȘCAREA CREȘTIN-LIBERALĂ
4. MIȘCAREA PENTRU NOUL MEHEDINȚI
5. ALIANȚA PENTRU MUREȘ
6. ALIANȚA ELECTORALĂ POPULARĂ PROGRESISTĂ EUROPEANĂ LIBERALĂ
7. ALIANȚA PENTRU NEGRILEȘTI
8. ALIANȚA PENTRU VIITOR ÎN COMUNA PETRU-RAREȘ
9. ALIANȚA PENTRU IALOMIȚA
10. ALIANȚA PENTRU VRANCEA
11. MIȘCAREA PENTRU BOTOȘANI
12. UNIUNEA UCRAINENILOR DIN ROMÂNIA
13. UNIUNEA CULTURALĂ A RUTENILOR DIN ROMÂNIA
14. CANDIDAȚI INDEPENDENȚI

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Numele și prenumele	Funcția pentru care a candidat
1	București	Municipiul București	Opreșcu Sorin Mircea	primar general
2	Alba	Abrud	Sevuț Toma	consilier local
3	Arad	Chișineu-Criș	Lupei Ioan	primar
4	Arad	Chișineu-Criș	Orădan Florica	consilier local
5	Arad	Chișineu-Criș	Ion Laurențiu	consilier local
6	Arad	Chișineu-Criș	Lasc Emilian	consilier local
7	Arad	Semlac	Hai Daniela	consilier local
8	Bacău	Măgura	Botezatu Ioan	consilier local
9	Bihor	Țețchea	Nicoruț Mariana Anica	consilier local
10	Bihor	Țețchea	Nicoruț Mariana Anica	primar
11	Bistrița-Năsăud	Telciu	Scuturici Ioan	consilier local
12	Bistrița-Năsăud	Telciu	Văsies Gheorghe	consilier local
13	Botoșani	Darabani	Imbir Nicolae	consilier local
14	Botoșani	Darabani	Bejinariu Gheorghe	consilier local
15	Botoșani	Darabani	Tîrniceru-Ifrim Dan	consilier local
16	Botoșani	Darabani	Burlacu Gheorghiu	primar
17	Brașov	Șinca Nouă	Flucuș Miron	consilier local
18	Brașov	Predeal	Bordea Alina Ionela	consilier local
19	Brașov	Săcele	Miklos Levente	consilier local
20	Buzău	Balta Albă	Constantin Ionel	consilier local
21	Buzău	Calvini	Popescu D. Gheorghe	consilier local
22	Caraș-Severin	Reșița	Filipescu Gheorghe	primar
23	Cluj	Turda	Olteanu Sandu	consilier local
24	Cluj	Izvoru Crișului	Antal Adalbert	consilier local
25	Cluj	Izvoru Crișului	Kovacs Albert	consilier local
26	Cluj	Izvoru Crișului	Mihaly Ioan	consilier local
27	Cluj	Izvoru Crișului	Mihaly Șandor Csaba	consilier local
28	Cluj	Săndulești	Duca Augustin Nicolae	primar
29	Cluj	Luna	Rupa Ștefan	consilier local
30	Cluj	Mociu	Horvath Marton	primar

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Numele și prenumele	Funcția pentru care a candidat
31	Cluj	Unguraș	Kerekeș Ștefan	primar
32	Cluj	Unguraș	Ilca Grigore	consilier local
33	Cluj	Beliș	Popa Pașcu	consilier local
34	Cluj	Beliș	Marc Aurel	consilier local
35	Cluj	Unguraș	Măhălean Ioan	consilier local
36	Cluj	Cluj-Napoca	Paul Mădălina Diana	primar
37	Cluj	Mărgău	Mihuț Ioan Octavian	consilier local
38	Cluj	Mărgău	Capotă Radu	consilier local
39	Cluj	Mărgău	Bortoț Cristina Elvira	consilier local
40	Cluj	Mărgău	Pleșa Teodor	consilier local
41	Cluj	Mărgău	Roșu Gheorghe	consilier local
42	Cluj	Mărgău	Roșu Gheorghe	primar
43	Cluj	Ceanu Mare	Moldovan Ioan Lucian	primar
44	Cluj	Ceanu Mare	Moldovan Ioan Lucian	consilier local
45	Constanța	Saligny	Mihon Iuliana	consilier local
46	Constanța	Pantelimon	Mănăilă Robert George	consilier local
47	Constanța	Pantelimon	Moga Ion	primar
48	Covasna	Poian	Lenart Laszlo	consilier local
49	Covasna	Ghelința	Pako Zsolt Gabor	consilier local
50	Covasna	Întorsura Buzăului	Bularca Constantin	consilier local
51	Dolj	Bechet	Stăvaru I. Octavian	consilier local
52	Dolj	Coțofenii din Dos	Grădinaru Ion	consilier local
53	Galați	Drăgănești	Trandafir Niță	primar, consilier local
54	Galați	Corod	Preda Ștefanache	consilier local
55	Gorj	Târgu Cărbunești	Popa Emil	consilier local
56	Gorj	Săulești	Drăghici Rucsanda Constantin	primar
57	Gorj	Stoina	Ceche Ileana	consilier local
58	Gorj	Țânțăreni	Pătrașcu Carmen	consilier local
59	Gorj	Motru	Lișman Laurențiu George	consilier local
60	Gorj	Glogova	Alpredi Gheorghe	primar
61	Gorj	Glogova	Amon G. Daniela	consilier local
62	Harghita	Dârjiu	Gedo Emil	primar
63	Harghita	Dârjiu	Nemes Anna Borbala	consilier local
64	Harghita	Dârjiu	Zoltani Csaba	consilier local
65	Harghita	Dârjiu	Zoltani Csaba	primar
66	Harghita	Tulgheș	Vancu Marcel	primar
67	Harghita	Sărmaș	Mîndru Valentin	primar
68	Harghita	Sărmaș	Mîndru Mișu	consilier local
69	Harghita	Sărmaș	Lazăr Costel Dănuț	consilier local
70	Harghita	Bălan	Breyovsyky Gheorghe Adam	primar
71	Harghita	Bălan	Dan Mihai	consilier local
72	Harghita	Bălan	Bancăș Victor	consilier local
73	Harghita	Vărșag	Pal Karoly	consilier local
74	Harghita	Plăieșii de Jos	Nagy Imre Zsolt	consilier local
75	Hunedoara	Toplița	Cerișer Nicolae	consilier local
76	Hunedoara	Simeria	Mureșan Teodor	consilier local
77	Hunedoara	Simeria	Rîsteiu Emil-Ioan	primar
78	Iași	Hălăucești	Mocanu Iosif	consilier local și primar
79	Maramureș	Cernești	Gherghel Ionel	consilier local
80	Maramureș	Șișești	Coroian Ioan	consilier local

Nr. crt.	Județul	Localitatea	Numele și prenumele	Funcția pentru care a candidat
81	Mureș	Ibănești	Man Păunel	consilier local
82	Mureș	Lunca Bradului	Hăsmășan Dorin Florentin	consilier local
83	Mureș	Lunca Bradului	Jîrcan Arsinte	consilier local
84	Mureș	Lunca Bradului	Jîrcan Arsinte	primar
85	Mureș	Iernut	Cornea Vasile	primar
86	Mureș	Sighișoara	Borzasi Irimie	consilier local
87	Neamț	Roman	Aksoy Ozcan	consilier local
88	Neamț	Borca	Ciubotă Ciprian	consilier local și primar
89	Neamț	Ștefan cel Mare	Vizitiu Costel	consilier local
90	Olt	Slatina	Oprănescu Nicolae Viorel	primar și consilier local
91	Sălaj	Șimleu Silvaniei	Pop Traian	consilier local
92	Sălaj	Zalău	Babiuc Georgel	consilier local
93	Sălaj	Șimleu Silvaniei	Crișan Viorel Vladimir	consilier local
94	Sibiu	Gura Râului	Gâmbuțan Iuliu Gabriel	primar
95	Sibiu	Gura Râului	Gâmbuțan Iuliu Gabriel	consilier local
96	Sibiu	Chipăr	Sava Ioan	consilier local
97	Suceava	Dornești	Furman Corneliu Nicolae	consilier local și primar
98	Suceava	Pârteștii de Jos	Strugariu Mircea Andrei	consilier local
99	Suceava	Comănești	Șveica Haralampie	consilier local
100	Timiș	Baliuț	Bekesi Iuliu	consilier local
101	Timiș	Buziaș	Râmpu Petru Laurențiu	consilier local
102	Timiș	Foeni	Petrovici Traian	consilier local
103	Tulcea	Murighiol	Iacob Ionel	primar, consilier local
104	Vaslui	Crețești	Idriceanu Vasile	consilier local
105	Vaslui	Poienești	Ciobanu Sterică	consilier local
106	Vaslui	Găgești	Goraș Antoneta	consilier local
107	Vaslui	Negrești	Fărâma Victor	consilier local
108	Vaslui	Huși	Ciupilan Ioan	primar
109	Vâlcea	Ionești	Cîrstina Daniela Vasilica	consilier local
110	Vâlcea	Sălătrucel	Sima Nicolae	consilier local
111	Vâlcea	Milcoiu	Șopîrlă Madi	primar și consilier local
112	Vrancea	Valea Sării	Marcu Valentin	primar
113	Vrancea	Valea Sării	Antimirescu Ionel	consilier local
114	Vrancea	Vidra	Mărica Bogdan	primar
115	Vrancea	Jariștea	Copaci Valentin Ștefan	consilier local

București, 14 iunie 2012.

Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

